

til den nævnte Mand for hans Tjeneste, saafremt han behøves ved Museet, hvilket jeg ikke absolut skal modsigte.

De 3 Forslag, som endnu staae tilbage, nemlig Forslagene under Nr. 10, 11 og 12, vedrøre alle et og samme Forhold, nemlig Examinensforholdene ved Universitetet. Forslaget under Nr. 10, som er Hovedforslaget, er stillet af Udvalgets Fleertal og gaaer ud paa, at der skal indføres Examinationskommissioner til at afholde den theologiske Prøve og Prøverne ved det rets- og statsvidenskabelige Facultet. Dette Forslag hviler paa den Grundtanke hos Fleertallets Medlemmer, at Examination af selve Lærere er det Naturlige, hvor der er Tale om at prøve, om Eleven har lagt en bestemt god Tid for Dagen, og om Examinanden har tilægnat sig visse bestemte givne Kundskaber; hvor der er Tale om Prøver af den Art alene, er Fleertallet af den Mening, at det vilde være unaturligt at lade Andre end Lærerne selv afholde denne Prøve. Men anderledes forholder det sig efter Fleertallets Anskuelse, hvor Prøven bør være af en nogen anden anden Natur, hvor det ikke nærmest er Tiden og et bestemt begrænset indskrænket Stof, som skal godtgøres og gjengives, men hvor det, der fornemlig skal prøves, er, hvorvidt Bedkommende har erhvervet sig en selvstændig Opfattelse af sin Videnskab, hvorvidt han har en klar Tankegang og forstaaer at bevæge sig indenfor Videnskabens Omraade paa en sikker og grundig Maade og derved lægger for Dagen en virkelig bevidst Viden. Naar dette er Prøvens Gjenstand, da er en Examination af Lærerne selv ikke saa god som en Examination af Folk, som staae udenfor. Dette er altsaa den Hovedbetragtning, som ligger til Grund for Fleertallets Forslag. Denne Hovedbetragtning kunde ganske vist have ført til, at vi havde foreslaaet Examinationskommissioner ikke alene for de Prøver, som vort Forslag omfatter, men tillige for andre Prøver ved Universitetet og navnlig den lægevidenskabelige Prøve og den philologiske Prøve for dem, som ville være Lærere ved de lærde Skoler. Naar vi imidlertid ikke have gjort dette, er det af flere Grunde. Det forekommer os nemlig for det Første, at, naar noget afgjort Nyt

skal indføres i Livet, vil det være heldigt og ønskeligt ikke absolut at gennemføre det strax, men foreløbig at indskrænke sig til særlig at gennemføre det paa saadanne Punkter, hvor der efter Alts, hvad der er givet, synes størst Trang dertil, og i det Væsentlige er det jo de Prøver, hvorom der er Tale i vort Forslag, med Hensyn til hvilke der med Kraft er kommet Anker frem mod den Maade, hvorpaa disse Prøver hidtil ere afholdte. Dertil kommer, hvad den philologiske Prøve angaaer, at der i det Hele taget er temmelig Saa, som aflægge den, og der turde maaskee ogsaa efter denne Prøves Natur som særlig sproglig være mindre Anledning til at anføre Examinationskommission her for saa nødvendig som ved de andre Prøver, og hvad endelig angaaer den lægevidenskabelige Prøve, saa ligger det maaskee i Lægevidenskabens Natur, at Maaden, hvorpaa den doceres, og ligeledes Maaden, paa hvilken der examineres i den, ikke let bliver saa eenfaldig som ved andre Prøver, idet nemlig Lægevidensskaben, — som jo Alle vide — er af en ganske anden kosmopolitisk Natur end den videnskabelige Uddannelse, som kræves til de egentlige Embedsexamina. Dertil kommer, at den praktiske Erfaring spiller saa stor en Rolle paa Lægevidenskabens Omraade, og som Følge deraf det Praktiske faaer en ganske anden Betydning baade med Hensyn til selve Underviisningen og med Hensyn til Examinationen end ved de andre Fag. Vi have derfor troet, foreløbigt idetmindste, at kunne indskrænke os til Examinationskommissioner med Hensyn til de i vort Forslag nævnte Examina. Det er ogsaa saaledes, — som jeg allerede har antydnet — at de Anker, som ere fremkomne imod vore Universitetsexamina, hidtil navnlig ere fremkomne overfor den theologiske og den juridiske Examen, og jeg skal nu kortelig berøre nogle af disse Anker, samt hvorfor jeg troer, at det vilde have Betydning overfor dem, at man fik indført Examinationskommissioner.

En Anke, som med stor Styrke er fremkommen, er den, at Underviisningen ved Universitetet i en overordentlig høj Grad — og i højere Grad end man bør vedblive dermed — gaaer i Detail, og at Prøven derfor ogsaa i en væsentlig